

РЕШЕНИЕ

№ 13062

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3133** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Л. М. П., чрез адв. А. П., срещу Ревизионен акт № Р-22221720007918-091-001 от 24.06.2022 г., издаден от П. Г. Г., на длъжност началник отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.- възложил ревизията и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с решение № 171 от 06.02.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място].

С жалбата се иска отмяна на РА като издаден в нарушение на материалния закон и на административнопроизводствените правила. На първо място се сочи, че предоставеният на жалбоподателя от „Special Properties”LTD заем не бил обвързан с вземанията и споразуменията между „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД и „Вояджър Резорт“ ЕООД. Твърди се, че от събраните доказателства в хода на ревизионното производство е видно, че погасителната давност по отношение на предоставения от „Special Properties”LTD не е изтекла, поради което не било налице основание за увеличаване на счетоводния финансов резултат, съгласно чл.46 от ЗКПО. На следващо място се оспорва твърдението на административния орган, че с подписването на договора от 30.01.2018 г. между „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД и „Вояджър Резорт“ ЕООД не било прехвърлено правото на собственост върху общо 3 211 883 обикновени поименни акции с право на глас, представляващи 100 %

от капитала на „ТВ Седем“ ЕАД, респективно на 50 000 обикновени налични поименни акции с право на глас, представляващи 100 % от капитала на „Балкан Българска Телевизия“ ЕАД, материализирани в съответните временни удостоверения. В тази връзка е посочено, че липсата на отразяване на прехвърлянето на посочените акции в акционерните книги не означавало, че същите не са прехвърлени в действителност. Оспорва се изводът на ревизиращия орган, че след като с договора от 30.01.2018 г. „Вояджър Резорт“ ЕООД не е прехвърлило права върху собствени акции на жалбоподателя, с които да погаси задълженията си по сключен договор за заем между тях от 04.10.2016 г., се касаело за дарение. В тази връзка се сочи, че падежът на задължението по цитирания договор от 04.10.2016 г. бил на 04.10.2019 г. и понастоящем не била изтекла петгодишната погасителна давност. С оглед изложените аргументи, в жалбата е посочено, че липсва каквото и да било основание за прилагане на чл.37, ал.1, вр. с чл.26, т.7 от ЗКПО, тъй като не е сключван договор за дарение между жалбоподателя и „Вояджър Резорт“ ЕООД, а е налице погасяване чрез даване (прехвърлено право на собственост върху акции) вместо изпълнение на парично задължение. Претендира отмяна на Ревизионен акт № Р-22221720007918-091-001 от 24.06.2022 г. в потвърдената с решение № 171 от 06.02.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място] част, с който е установен резултат за корпоративен данък по ЗКПО за 2018 г. в размер на 145 528.29 лв., ведно със съответните лихви за просрочие.

В съдебното производство дружеството, чрез процесуалния си представител адв. П., поддържа жалбата по подробно изложените в нея съображения. По претенцията за юрисконсултско възнаграждение на агенцията, моли същото да бъде съобразено с решението на СЕС, по отношение Наредба 1.

Ответникът – директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния представител юрк. В., изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение на 12 427.00 лв.

Представителя на Софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразен и обоснован на РА в потвърдената с решението на ОДОП част. Счита, че същият е издаден от компетентните органи в рамките на техните правомощия.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221720007918-020-001/15.12.2020 г. /л.28/, връчена на 11.02.2021 г., издадена от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01- 8.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД за определяне на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 28.09.2016 г. до 31.12.2019 г. и по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДС/ за периодите от 12.06.2017 г. до 31.12.2019 г. Срокът за извършване на ревизията е продължен до 11.02.2022 г. със Заповеди за изменение №Р-22221720007918-020-002/09.04.2021г., 22221720007918-020-003/10.05.2021 г., №Р-22221720007918-020-005/01.07.2021 г., издадена на основание Заповед №Р-22221720007918-ЗИД-001/01.07.2021 г. на изпълнителния директор на НАП и №Р-22221720007918-020-006/30.09.2021 г., издадена на основание Заповед

№Р-22221720007918-ЗИД-002/30.09.2021 г. на изпълнителния директор на НАП. Със ЗИЗВР №Р-22221720007918-020-004/10.05.2021 г., издадена въз основа на Решение за изземване №Р-22221727918-098-001/20.05.2021 г., е сменен член на ревизиращия екип, поради продължителен отпуск. Цитираните заповеди са издадени от органа, издал първоначалната ЗВР /от л.26-л.49/.

С Решение за изземване № Р-22221727918-098-002/23.02.2022 г. /53/, издадено от директора на ТД на НАП С., във връзка с прекратяване на служебните отношения на Т. П. Н. за компетентен орган по смисъла на чл. 112. ал. 2. т. 1 от ДОПК е определена П. Г. Г., оправомощена със Заповед № РД-01- 91/21.02.2022 г. на директора на ТД на НАП С. /л.27/.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-21720007918-092-001/21.03.2022 г. /л.54/, връчен по електронен път на 03.04.2022 г. Ревизираното дружество е подало писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК. /л.84/.

Ревизията приключва с РА № Р-22221727918-091-001/24.06.2022 г. /л.88/, издаден от П. Г. Г., на длъжност началник на отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Предвид отписаните задължения през 2018 г. по предоставения заем на „Вояджър Резорт „ ЕООД срещу дебитиране на сметка 223 „Ценни книжа“ с акции, за които е направена констатация, че не са реално придобити, от ревизиращите е прието, че отказвайки се от вземането си ревизираното дружество е останало без ресурс, с който да покрие задълженията си към собственика на капитала по получения заем от „Special Properties“ Ltd в размер на 1 492 000.00 лв. /кредитното салдо по сметка 493/. На горепосоченото основание, сумата е третирана като приход от отписани задължения към заемодателя и при условията на чл. 122 от ДОПК е включена при определяне размера на приходите в размер на 1 493 195.89 лв. По отношение на разходите са приети декларираните разходи в размер на 910.60 лв. Така, в обжалвания РА е определен счетоводен и данъчен финансов резултат печалба /данъчна основа в размер на 1 492 285.29 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 149 228.53 лв.РА в връчен по реда на чл.32 от ДОПК и е обжалван с жалба вх. № 53-06-7222 от 24.08.2022 г. по описа на ТД на НАП С. /л.111/.

С Решение № 1470/13.09.2022 г., директорът на дирекция ОДОП оставя жалбата на „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД без разглеждане, поради подаването ѝ след изтичане на срок по чл.152, ал.1 от ДОПК. Цитираното решение е отменено с определение № 9516 от 03.11.2023 г. по адм. дело № 11739/2022 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 4-ти състав, а преписката е върната на директора на дирекция ОДОП за произнасяне по жалбата.

На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция ОДОП С. с три месеца, до 06.02.2024г.

С решение № 171/06.02.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., издадено в срока по чл. 156, ал. 7 ДОПК, ревизионният акт е потвърден в обжалваната част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди от м.10.2015 г. до м.01.2017 г., м.05.2017 г., м.06.2017 г., м.09.2017 г., от м.11.2017 г. до м.05.2018 г., м.10.2018 г. и м.01.2019 г., и изменен в частта на установените резултати за корпоративен данък по ЗКПО за 2018 г. като е определен в размер на 145 528.29 лева, ведно със

съответните лихви в размер за периода от 01.04.2019 г. до датата на издаване на РА. Решението е връчено на ревизираното дружество на 20.02.2024 г.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, от които се установява следната фактическа обстановка:

Между страните не е спорно, че „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД е вписано в Търговския регистър на Агенцията по вписвания на 28.09.2016 г., съгласно учредителен акт от 21.09.2016 г. от едноличния собственик на капитала „Special Properties“ LTD - дружество учредено и действащо съгласно законите на Република С., вписано под №184686 и представлявано от директора на дружеството М. Е. Б., действащо чрез пълномощника си Т. Б. Ч..

На основание чл. 37, ал.3, чл. 53 и чл. 56. ал.1 от ДОПК са връчени три Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, като в отговор по първото искане са представени част от изисканите документи - договори за заем, банкови извлечения, решение на едноличния собственик на капитала, хронологични разпечатки от счетоводни сметки, оборотни ведомости, а с второто - декларация за разкриване на банкова тайна /л.182, л.197 и л.267/.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на Д. М. Н. - управител и представляващ на „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД за периода от 28.09.2016 г. до 17.11.2020 г. /л.л.167/; Т. Б. Ч. - пълномощник на „Special Properties“ Ltd /л.165/; „ТВ Седем“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] /л.169/, „Б. Българска Телевизия“ с ЕИК[ЕИК] /л.163/ и „Вояджър Резорт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] /л.161/. Резултатите от проверките са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/ и подробно описани в ревизионния доклад.

Изготвени са искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица: С. Д. К. - Д. /ЧСИ/ /л.182/; Софийски районен съд /СРС/; „БАНКА ДСК“ АД /л.176, л. 197/ и „ИНВЕСТБАНК“ АД /л.174/, като справките за движението на парични средства по банковите сметки на дружеството, ведно с всички останали документи, са намерили отражение в констатациите на РД.

В резултат на изпратено искане до Софийски районен съд /СРС/ е издадено решение, с което съдът е постановил разкриване на банкова тайна относно фактите и обстоятелствата, засягащи наличностите и операциите по сметката на „Special Properties“ Ltd, С., в „БАНКА ДСК“ АД /л.149/, Уведомление от ЧСИ С. Д. /л.186/, разпечатка за движение по сметка [банкова сметка] на дружеството „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД, информация за движение по сметка с титуляр „Special Properties“ Ltd от ДСК /л.199 и сл./.

Видно от приложените към административната преписка банкови извлечения, по банковата сметка, открита в „ИНВЕСТБАНК“ АД от „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД са получени парични средства на 05.10.2016 г. от „Special Properties“ Ltd в размер на 1 460 000.00 лв. с основание „по договор за заем“ и на 25.05.2017 г. в размер на 180 000,00 лв. с основание „допълнителна парична гаранция“, като на 22.06.2018 г. е регистриран изходящ превод към „Special Properties“ Ltd в размер на 150 000,00 лв. с основание „възстановяване на допълнителна парична вноска“.

Установява се, че от получените парични средства на 05.10.2016 г., от ревизираното лице е преведена сума в размер на 1 455 000,00 лв. на „Вояджър Резорт“ ЕООД под формата на заем под условие за закупуване на 100% от капитала на „ТВ Седем“ ЕАД и 100% от капитала на „Балкан Българска Телевизия“ ЕАД. След превода се установява, че сметка [банкова сметка] в „ИНВЕСТБАНК“ АД, по която е преведена

сумата от „Special Properties“ Ltd е закрыта, след което посочената сума е преведена по активна сметка на „Вояджър Резорт“ ЕООД. Приложен е договор за заем от 04.10.2016 г. /л.283/, с който „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД предоставя на „Вояджър Резорт“ ЕООД заем в размер на 1 455 000,00 лв. за срок до 04.10.2019 г. срещу лихва в размер на 3,5%, който да бъде използван за закупуване на акции, представляващи 100% от капитала на „Балкан Българска Телевизия“ ЕАД и „ТВ Седем“ ЕАД.

Установява се също, че между „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД и „Вояджър Резорт“ ЕООД е подписан втори договор, в който страните приемат, че длъжникът „Вояджър Резорт“ ЕООД няма финансовата възможност да погаси задължението си по договора за заем от 04.10.2016 г. към ревизираното дружество, поради което прехвърля на кредитора правото си на собственост върху следните свои активи:

- общо 3 211 883 обикновени поименни акции с право на глас. представляващи 100% от капитала на „ТВ седем“ ЕАД. материализирани във временно удостоверение №1 от 24.11.2014 г. и А. №1 към него от 05.10.2016 г. и

- общо 50 000 обикновени поименни акции с право на глас. представляващи 100% от капитала на „Балкан Българска Телевизия“ ЕАД. материализирани във временно удостоверение №1 от 24.11.2014 г. и А. №1 към него от 05.10.2016 г.

Видно от чл. 7 на цитирания договор, с подписването му всички отношения между страните, породени от сключването и изпълнението на договор за заем от 04.10.2016 г. за заплащане на главницата и лихвите, са напълно погасени.

Не е спорно между страните, а и видно от представените с административната преписка доказателства, от „Вояджър Резорт“ ЕООД не са представени изисканите документи, удостоверяващи придобиването на акции от капитала на посочените медии.

От извършените насрещни проверки на „ТВ седем“ ЕАД и „Балкан Българска Телевизия“ ЕАД относно собствеността на телевизионните медии, назначените синдици са отговорили, че „Вояджър Резорт“ ЕООД не е закупувало акции от капитала на посочените медии и не е вписано в книгата на акционерите на същите /л.335 и л.349/.

В резултат на разкритата банкова тайна относно движението по банковата сметка на собственика на капитала „Special Properties“ Ltd е установено, че по сметката са постъпвали парични средства в особено големи размери от дружества, регистрирани по българското законодателство, след което част от тях са преведени на „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД, а останалите парични средства са теглени от пълномощника - Т. Ч..

От представените счетоводни справки е установено, че получените от жалбоподателя суми през 2016 г. и 2017 г. от „Special Properties“ Ltd в общ размер на 1 642 000,00 лв. са отразени като задължение по кредита на сметка 493 „Разчети със собственици“. Възстановената на собственика сума през 2018 г. в размер на 150 000,00 лв. е отразена по дебита на сметка 493, след което сметката остава с крайно кредитно салдо в размер 1 492 000,00 лв. Предоставените по банков път парични средства през 2016 г. на „Вояджър Резорт“ ЕООД в размер на 1 455 000,00 лв., ведно с начислените лихви, са отразени в Главната книга на дружеството жалбоподател като вземане по дебита на сметка 225 „Предоставени дългосрочни заеми в лева“ /л.295/. Видно от Главната книга е, че през 2018 г. вземането от „Вояджър Резорт“ ЕООД, ведно с начислените лихви, в размер на 1 481 537,14 лв. е отписано по кредита на сметка 225 срещу

заприходените акции чрез дебитиране на сметка 223 „Ценни книжа“. През 2019 г. сметка 223 „Ценни книжа“ остава с дебитно салдо в размер на 1 481 537,14 лв. а сметка 493 „Разчети собственици“ остава с кредитно салдо - задължение към собственици в размер 1 492 000.00 лв.

Между страните не е спорно установяването на ревизращите органи, че за финансовата 2018 г. с подадената годишна данъчна декларация по реда на чл.92 от ЗКПО, „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД декларираше общо приходи в размер на 1 195.89 лв. - формирани от начислени лихви: общо разходи в размер на 60 лв. - формирани от разходи за външни услуги и банкови такси и счетоводен данъчен финансов резултат печалба в размер на 285.29 лв. с дължим корпоративен данък в размер на 28.53 лв.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи съобразно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 РА и Решение за изземване № Р-22221727918-098-002/23.02.2022 г. /53/, издадено от директора на ТД на НАП С. - П. Г. Г., на длъжност началник на отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. ЗВР, ЗИЗВР, РД, както и РА, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ, с предписаното в чл. 120 ДОПК съдържание. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

РА се обжалва в частта, изменена с решението на директора на дирекция „ОДОП“ - С., с която са определени допълнително установените задължения по Закона за корпоративно подоходно облагане за 2018 г. в общ размер на 145 528.29 лева, ведно със съответните лихви в размер за периода от 01.04.2019 г. до датата на издаване на РА.

С Решение № 171 от 06.02.2024 г. , директорът на дирекция ОДОП, изменя РА в частта, с която органите по приходите са преобразували в посока увеличение финансовия резултат за 2018 г. с предоставената на ревизираното дружество сума от „Special Properties“ Ltd, представляваща кредитно салдо на сметка 493 „Разчети със собственика“, като е извършена корекция чрез непризнаване на формирания разход от отписване на вземането към „Вояджър Резорт“ ЕООД. Директорът на дирекция ОДОП е приел, че с оглед липсата на доказателства за това, че „Вояджър Резорт“ ЕООД е притежавало акции на „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД и „Балкан Българска Телевизия“ ЕАД, тъй като не е вписано в книгите на акционерите, съгласно чл. 185, ал. 2 и ал. 4 от ТЗ, то жалбоподателят се е отказал от вземането си по предоставения кредит. В тази връзка е посочил, че опрощаването на вземане е обстоятелство, което не е сред изрично изброените в разпоредбата на чл. 37. ал. 1 от ЗКПО, поради което отписаните вземания следва да се третират

като разходи за дарение по смисъла на чл. 26. т. 7 от ЗКПО, които не се признават за данъчни цели в годината на извършването им без възможност за последващо признаване, т.е. като постоянна разлика. С горните аргументи, РА е изменен в частта с установените задължения по ЗКПО за финансовата 2018 г., като на дружеството, съгласно събраните доказателства и декларираният от дружеството счетоводен финансов резултат печалба в размер на 285,29 лв. е преобразувана в посока увеличение на основание чл. 26, т. 7 от ЗКПО с отписаното вземане в размер 1 455 000,00 лв., при което е формирана данъчна печалба в размер на 1 455 285,29 лв. и дължим корпоративен данък 145 528.29 лв. при деклариран данък в размер на 28,53 лв., а на основание чл. 175 от ДОПК за невнесените в срок задължения е определена лихва за периода от 01.04.2019 г. до датата на издаване на РА.

Съдът намира, че така направената корекция на РА в обжалваната му част за установените финансови задължения по ЗКПО за финансовата година 2018 г. са правилни и законосъобразни.

По възражението на жалбоподателя относно липсата на обвързаност между връщането на предоставените от „Special Properties“ Ltd и вземанията и споразуменията, които има „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД с „Вояджър Резорт“ ЕООД, съдът счита същото за неоснователно по следните причини: Не е спорно между страните, че произходът на паричните средства в размер на 1 455 000.00 лв., предоставени по договор за заем от 04.10.2016 г. от жалбоподателя към „Вояджър Резорт“ ЕООД произлиза от получената на 05.10.2016 г. от „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД сума в размер на 1 460 000.00 лв. по „договор за заем“ от „Special Properties“ Ltd. Това обстоятелство се потвърждава и от представеното по делото извлечение на сметка с IBAN [банкова сметка] от Ibank /л.288/ с титуляр „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД /видно от удостоверение на банката на л.196/, от която е направен превод на парична сума в размер на 1 455 000.00 лв. по сметката на „В. Р.“ на 05.10.2016 г. с основание „договор за заем от 04.06.2016 г.“, веднага след получен превод по друга сметка на „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД на 04.10.2016 г. в размер на 1 460 000.00 лв. от „Special Properties“ Ltd, прехвърлен по сметка с IBAN [банкова сметка] в Ibank на 05.10.2016 г. преди операцията по нареждане на сумата към „В. Р.“ /л.196/. В този смисъл начинът на разпореждане с вземанията от длъжника „Вояджър Резорт“ ЕООД е в пряка причинно-следствена връзка с определянето на собствеността на паричните средства, а от там и на данъчното облагане, съобразно начина на разходване на придобитата в патримониума на дружеството – жалбоподател сума от „Special Properties“ Ltd, какъвто правилен анализ е направил административния орган в мотивите на обжалваното решение.

По второто възражение в жалбата, относно представените в хода на ревизията доказателства, от които било видно, че погасителната давност по отношение на предоставения от „Special Properties“ Ltd заем не е изтекла и в този смисъл липсвало основание за увеличаване на счетоводния финансов резултат по чл. 46 от ЗКПО, съдът обръща внимание, че видно от мотивите на обжалваното решение, чецсчетоводният финансов резултат на дружеството – жалбоподател е преобразуван в посока увеличение на осн. чл.26, т.7 от ЗКПО, а не както твърди жалбоподателят по чл. 46 ЗКПО. В този смисъл е налице

изрично отбелязване в обжалваното решение (на л.19 – гръб, в края на първи абзац), съгласно което „в процесния случай не може да намери приложение нормата на чл.46 от ЗКПО“. До горния извод, директорът на дирекция „ОДОП“ е достигнал, след като е обсъдил като неправилен реда, по който е определено данъчното задължение в РА, а именно по чл.122 от ДОПК. В обжалваното решение е посочено, че ревизиращият орган е приел, че не може да прецени налице ли са условията, регламентирани в чл.46, ал.1 от ЗКПО, поради непредставяне на договора, сключен между „С. П. България“ и „Special Properties“ Ltd, с оглед изясняване на падежа на вземането, поради което е определил задължението по реда на чл.122 от ДОПК. В тази връзка, в решението на ОДОП е посочено, че в административната преписка е наличен протокол от едноличния собственик на капитала „Special Properties“ Ltd, видно от който, срокът за връщане на представените допълнителни парични вноски в размер на 1 490 000 лв. е удължен до 31.12.2023 г. /доказателството е приложено и по делото на л.87/. В тази връзка и с оглед изискването за изтичане на давностния срок по реда на чл.46, ал.1 от ЗКПО, който срок започва да тече от настъпването на падежа на задължението /в случая от 31.12.2023 г./, директорът на дирекция „ОДОП“ е приел, че случаят не попада в хипотезата на чл.46, ал.1 от ЗКПО и е определил процесните разходи като непризнати по реда на чл.26, т.7 от ЗКПО, съгласно който отписаните вземания следва да се третират като разходи за дарение, които не се признават за данъчни цели в годината на извършването им без възможност за последващо признаване. С оглед на горното, съдът счита възражението срещу приложението на чл.46 от ЗКПО за неоснователно.

По възраженията на жалбоподателя относно липсата на сключен договор за дарение с „Вояджър Резорт“ ЕООД, от който същото да следва, съдът обръща внимание, че вложеният смисъл в понятието „дарение“ по чл. 26, т.7 от ЗКПО не е идентично с даденото определение на договора за дарение в чл.225 от ЗЗД. В данъчния закон основополагащо е липсата на възмездност и насрещна престация, респективно липсата на генериране на съответната икономическа полза, нарушаване на принципа на съпоставимост между приходи и разходи. При липса на такава възмездност разходът следва се третира като дарение, както е правилно е съобразил директорът на дирекция ОДОП.

В случая с договора за заем от 04.10.2016 г. жалбоподателят е престира на „Вояджър Резорт“ ЕООД сума в размер на 1 455 000.00 лева, с която по-рано се е обогатил по силата на друг договор за заем между него и „Special Properties“ Ltd. В цитирания договор за заем в полза на „Вояджър Резорт“ ЕООД е посочено, че датата на падеж е до 04.10.2019 г. Независимо от това обаче, със сключения договор от 30.01.2018 г., страните уреждат отношенията си по заема като посочват, че длъжникът вместо погасяване на задължението си по договора от 04.10.2016 г. прехвърля на кредитора правото си на собственост върху следните посочени като негови активи: общо 3 211 883 обикновени поименни акции с право на глас, представляващи 100% от капитала на „ТВ седем“ ЕАД, материализирани във временно удостоверение от 24.11.2014 г. и А. №1 към него от 05.10.2016 г. и общо 50 000 обикновени поименни акции с право на глас, представляващи 100% от капитала на „Балкан Българска Телевизия“ ЕАД, материализирани във

временно удостоверение №1 от 24.11.2014 г. и А. №1 към него от 05.10.2016 г. Съгласно чл.185, ал.1 от ТЗ, прехвърлянето на поименните акции се извършва с джиро и трябва да бъде вписано в книгата на поименните акционери, за да има действие спрямо дружеството. Съгласно чл.185, ал.4 от Търговския закон, в 7-дневен срок от извършване на джирото, приобретателят, съответно зложният кредитор, е длъжен да уведоми дружеството и да подаде заявление за вписване на прехвърлянето в книгата за акционерите. Цитираните норми са императивни и тяхното неизпълнение води недействителност на сделката. В тази връзка, нито в хода на ревизионното производство, нито пред настоящия съдебен състав бяха представени доказателства, от които да е видно, че прехвърлящото акции дружество „В. Р.“ е придобило същите от „Балкан Българска Телевизия“ ЕАД или „ТВ Седем“ ЕАД. От извършените насрещни проверки е видно, че „В. Р.“ не е вписано в книгите на акционерите и на двете посочени дружества. С оглед на горното, съдът счита, че жалбоподателят не успя да докаже, че е придобил описаните в договора от 30.01.2018 г. активи, след като същите не са били в патримониума на длъжника по договора - „Вояджър Резорт“ ЕООД към датата на прехвърлянето им.

Видно от т.7 на сключения между жалбоподателя и „Вояджър Резорт“ ЕООД договор от 30.01.2018 г., с подписването му страните са декларирали, че отношенията помежду им по договора от 04.10.2016 г. са напълно уредени и заплащането на главницата и лихвата по заетата сума е погасена в пълен размер, вследствие на направеното прехвърляне на активи. Горните установявания навеждат на извод, че за жалбоподателя към момента на сключения на 30.01.2018 г. договор, предвид установената нереалност на сделката по прехвърляне на активи, са били налице само разходи без постъпления, което води до нарушаване на принципа на съпоставимост между приходите и разходите. Такъв тип безвъзмездно преотстъпване на права съответства на института на дарението. Съгласно чл. 26, т. 7 не се признават за данъчни цели разходите за дарения извън посочените в чл. 31 от същия закон.

В случая направените разходи не попадат в изброените в чл. 31 от ЗКПО, поради което напълно законосъобразно с изменението на РА е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството – жалбоподател на основание чл. 26, т. 7 от ЗКПО със сумата в размер на 145 528.29 лв. при деклариран данък в размер на 28,53 лв.

По гореизложените мотиви, постановеното с Решение № 171 от 06.02.2024 г. на директорът на дирекция ОДОП изменение на РА, с което е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството за установяванията по ЗКПО за 2018 г., е правилно и законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на дирекция „ОДОП“ С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 10 471,10 лева, съгласно чл. 8, ал. 1, вр. с чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Л. М. П., срещу Ревизионен акт № Р-22221720007918-091-001 от 24.06.2022 г., издаден от П. Г. Г., на длъжност началник отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.- възложил ревизията и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 171 от 06.02.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място].

ОСЪЖДА „Спешъл Пропъртис България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при НАП сума в размер на 10 471,10 (десет хиляди четиристотин седемдесет и един лева и десет стотинки), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен съд на Република България.

СЪДИЯ: